

jeg ikke kunde stemme for dette Statslaan, fordi det forekom mig, at Tiden til Overvejelse havde været for kort. Der blev den Gang fra den højtærede Statsministers Side anført nogle Grunde for, at man nu skulde optage dette Dollarlaan. For det første var det naturligvis en Nødvendighed, fordi man savnede Penge i Statskassen, og dernæst var der to Grunde til, at man skulde optage dette Laan netop nu. Den første var den, at man ventede nær forestaaende Begivenheder paa det internationale Laanemarked, som vilde gøre dette særlig vanskelig tilgængeligt for Danmark. Saa vidt jeg har kunnet se, har disse Begivenheder indtil Dato bevaret deres Karakter af at være nær forestaaende, maaske endda med mindre Eftertryk paa „nær“, end man den Gang var berettiget til at lægge. Det andet Motiv var dette, at Dollarkursen var faldende.

Naar man nu ser paa Dollarkursens Bevægelser, viser den ganske vist ejendommelige Spring netop i Omegnen af det sidste Statslaan. Det forrige Laan, Laanet af 23. Oktober 1920, blev optaget paa et Tidspunkt, da Kursen var opadgaaende, idet den den 1. Oktober var 7,15, og da Laanet blev optaget 7,25, stigende op til den 13. November 7,62. Saa faldt den saaledes, at den ved Aarets Udgang var 6,46. Allerede i Slutningen af Januar 1921 naaede man ned paa 4,95, og naar man ser, at den Gennemsnitskurs, vi har naaet for Statslaanet, er 4,88, er det jo ikke noget særdeles betydeligt Fald, der har fundet Sted i Løbet af disse Maaneder. Denne lave Kurs holdt sig ganske vist ikke længe. Den 29. Januar var man oppe paa 5,18. Denne Kurs er særlig interessant, fordi det var den, man havde Fredagen før, vi om Mandagen optog Statslaanet, og det var vel altsaa en af dem, som den højtærede Finansminister maatte bygge paa, da han talte om faldende Kurser. Den 19. Juli naaedes Højdepunktet for Kursen i 1921, nemlig med 6,61, paa hvilket den endnu laa den 1. August. Saa viser August Maanedet et rask Fald ned til 5,59, men derefter atter Stigning op til 5,82, som naas den 5. September. Den 17. Oktober var den 5,24 og den 18. Oktober atter 5,18, altsaa et tydeligt Bevis paa, at Kursen ikke har nogen klar Linie i Aaret, men bevæger sig op og ned. Den 9. November naas Efteraarets Højdepunkt med 5,64, og ved Maanedens Udgang har man Kursen 5,38. Saa viser hele December Maanedet ganske vist en Nedgang, men ikke nogen særlig betydelig. Endnu i Midten af den Uge, der gaar forud

for Statslaanets Optagelse, har man en Kurs, der ligger omkring 5 — nogle og tyve.

Saa kommer vi til det virkelig interessante Punkt. Fredag den 16. December er Kursen 5,18, den 17. December er den 5,05, om Mandagen, da Laanet optages, er den 4,78, om Tirsdagen 4,75, om Onsdagen atter 5,03. Altsaa, Kursen springer eller falder i Løbet af nogle ganske faa Dage fra 5,18 med til 4,75 og hæver sig altsaa til 5,3. Og saa holder den sig omkring de 5; endnu den 30. December har vi en Kurs af 5, men saa begynder en svag Nedgang, der fortsættes igennem Januar Maanedet, og saa er man den 15. Februar naaet ned til 4,84.

Naar jeg ser paa disse Bevægelser, kan jeg ikke nægte, at dette Billede for mig er meget lidt tiltalende. Man sagde den Gang — det blev sagt af den højtærede Finansminister —, at det hastede med at faa optaget dette Laan, og man har altsaa ved dette Hastværk, hvorved man gjorde Laanet færdigt netop om Mandagen, naaet at muliggøre det at sælge Laanet om Tirsdagen til en Kurs af 4,75, sammenlignet med Lørdagens Kurs 5,5 og Onsdagskursen 5,3. Det er let at se, at hvis man her har tabt en Snes Øre paa hver Dollar, betyder det noget, eftersom vi fik 27 Mill. Dollars.

Nu kunde man jo sige, at det var et Uheld. Ja, ja, saa havde dog altsaa det meget lille Mindretal, der ønskede Tid til at overveje Situationen, ikke skadet den danske Stat, hvis dets Ønske var blevet fulgt. Eller man kan sige, at denne lave Kurs er netop et Resultat af, at Statslaanet skulde sælges. Det er jo muligt; imidlertid er det ikke noget uundgaaeligt Resultat, det viser Begivenhederne f. Eks. ved det for nylig optagne Kommunelaan, der ikke har paavirket Kursen i tilnærmelsesvis samme Grad. Det, jeg her siger, er ikke nogen Bebrejdelse mod den højtærede Finansminister, som naturligvis har meget andet at bestille end at sælge de Dollars, som vi laaner i Amerika; men man kan ikke gøre sig fri for det Indtryk, at der paa dette Punkt har været Interesser, som har krydset den danske Stats Interesser, og hele den Kursbevægelse her forekommer mig at gøre det berettiget at sige, at der er ikke Grund til Beundring hverken for de Folk, som skulde varetage den danske Stats Interesser, eller for de Folk, som har varetaget andre Interesser.

Hækkerup: I den Tale, det ærede Medlem Hr. Fraenkel forleden holdt fra